

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa G. W.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń [...] S.A. w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powódki A. W.
o odszkodowanie i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 3 sierpnia 2012 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje radcy prawnemu Ł. J. od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w W.) kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o należny podatek z tytułu towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie żadna z tych przesłanek nie zachodzi.

Skarżąca opiera wniosek o występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych związanych z przedawnieniem roszczeń wynikających z czynu niedozwolonego. Wniosku skarżącej nie sposób jednak podzielić. Zagadnienia dotyczące przedawnienia roszczeń deliktowych, które powstały po wejściu życie nowego art. 442¹ k.c. nie można uznać za istotne zagadnienie prawne, gdyż ustalenia faktyczne Sądu drugiej instancji prowadzą do jednoocznego wniosku, iż skarżąca o szkodzie wiedziała już od 1974 r. Ustalenie to jest zaś wiążące dla Sądu Najwyższego w związku z wyraźną dyspozycją art. 398¹³ § 2 k.p.c. Z samych ustaleń faktycznych nie wynika w żaden sposób, dlaczego sąd miałby uznać, iż powołanie się na zarzut przedawnienia roszczenia przez pozwanego stanowiło naruszenie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c. Jest to uzasadniane m.in. argumentem, że nie może dojść do przedawnienia roszczenia, o którym strona nie wiedziała. Tymczasem cała skarga kasacyjna oparta jest na błędnym założeniu, że skarżąca dowiedziała się o szkodzie na osobie dopiero w 2009 r., podczas gdy - jak wyżej wskazano - zupełnie odmienne są ustalenia faktyczne w sprawie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi powódki z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 w zw. z § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1349 ze zm.).